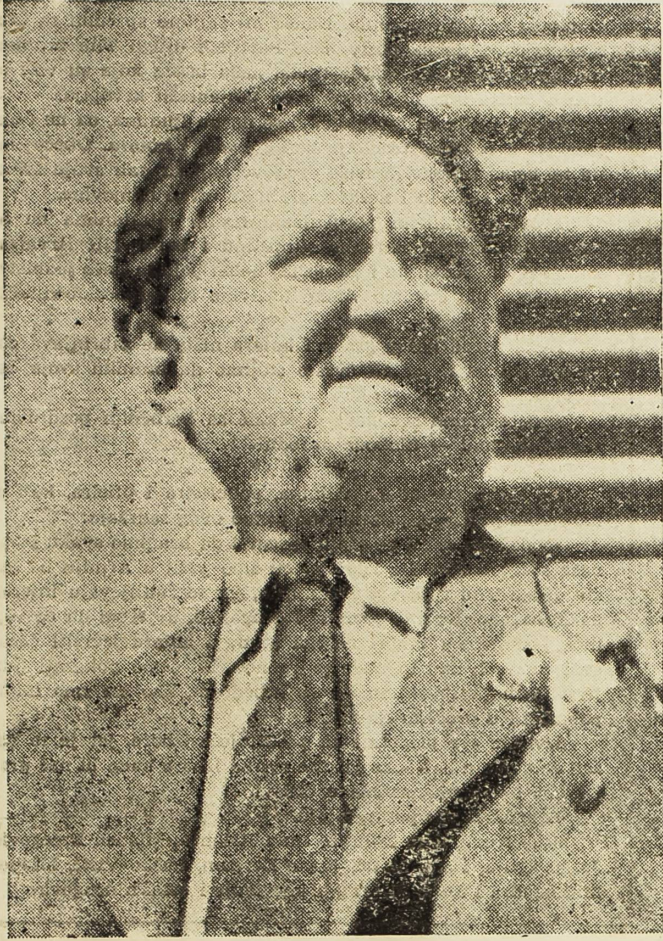

ŠIBENSKI list

ŠIBENIK
Srijeda,
28. listopada 1953.
Izlazi tjedno
God. II. Broj 64
Cijena 7 dinara

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

Dr. IVAN RIBAR

Kandidati Ribar, Sekulić i Šprljan stigli u naš grad

26. ov. mj. stigli su u Šibenik naši zastupnički kandidati drugovi Dr. Ivan Ribar, Nikola Sekulić i Gušte Šprljan, koji će ovih dana skupa sa kandidatima Ivom Družićem, Perom Skaricom, Slavom Radinom, ing. Kršuljem i Vitomir Gradiškom održati niz političkih konferencija i sastanaka sa svojim biračima u gradu i selima našeg kotara.

Pored toga, drugovi Ivan Ribar i Nikola Sekulić-Bunko primat će građane u prostorijama Mjesnog sindikalnog vijeća svakog dana od 12 do 13 sati i to do 31. ov. mj.

MI SMO DOKAZALI DA ZNAMO ČUVATI SLOBODU I NEZAVISNOST

- rekao je drug I. Ribar radnicima u Lozovcu

Jučer poslije podne mehanička radionica Tvornice glinice i aluminija u Lozovcu bila je prepuna radnika, službenika, mještana i školske djece. Svi su oni željno očekivali dolazak zastupničkih kandidata dra. Ivana Ribara, Pere Skarice i ing. Marina Kršulja. Kad je Srećko Bijelić u ime radnog kolektiva i mještana pozdravio kandidate i dao riječ drugu Ribaru, halom se prolomio pljesak i oduševljeni poklici drugu Titu i Ribaru.

Drug Ivan Ribar je u početku svog izlaganja istakao da bez političkih i građanskih sloboda ne bi se moglo govoriti o izgradnji socijalizma. On se u kratkim crtama osvrnuo na naše nove zakone. Govoreći o novom izbornom zakonu, drug Ribar je rekao da će se prilikom predstojećih izbora pokazati čitavom svijetu ne samo naše jedinstvo nego i da je porasla socijalistička svijest i borbenost naših ljudi.

On je, između ostalog, kazao da organizacije Socijalističkog saveza treba da u ovoj predizbornoj kampanji rade na svom učvršćenju i da one moraju i nakon izbora nastaviti svoj politički rad u narodu. Bez Socijalističkog saveza ne bi se mogla ni zamisliti sigurnost naše socijalističke domovine. Ta organizacija igra veoma značajnu ulogu u razvijanju patriotske svijesti kod naših ljudi.

Između ostalog, drug Ribar je govorio i o tršćanskom problemu. Podvukao je da se naša zemlja dosljedno bori za mir a

Pripreme za parlamentarne izbore

ŽIV POLITIČKI RAD

U prošlu nedjelju održani su preostali zborovi birača za grupu poljoprivrede tako, da su i ti zborovi na našem području u potpunosti završeni. Proizvođači su za Savezno vijeće kandidirali Petra Colaka a za Republičko Vitomira Gradišku.

Prisustvo zastupničkih kandidata u našoj sredini daju ovih dana poseban ton čitavoj političkoj aktivnosti. Oni obilaze poduzeća, organizacije Socijalističkog saveza u gradu i selima našeg kotara, gdje sa svojim biračima održavaju sastanke i konferencije za koje kod naših ljudi vlada velik interes.

Između ostalog, u gradu a tako i na kotaru nastavlja se ne-

smanjenim intezitetom politički rad, koji se manifestira u raznim vidovima. U nekim organizacijama Socijalističkog saveza održavaju se predavanja, a u drugim naši ljudi raspravljaju o aktuelnim političkim događajima. Prošle nedjelje, na primjer, održano je u niz sela predavanje o uspjesima privrednog razvitka u našoj zemlji a to se povezivalo s postignutim rezultatima na području kotara odnosno pojedinih sela. Naši ljudi na tim sastancima zahtijevaju, što je i razumljivo, da se govori općenito o najnovijim događajima koji se zbivaju na međunarodnoj političkoj pozornici, a posebno o problemu Trsta.

Još uvijek na tim skupovima žene nisu zastupljene u dovoljnom broju, bar ne u tolikom, da bi se i za njih moglo reći da u predizborne dane aktivno sudjeluju u političkom životu. Slično je i kod omladine. Organizacije Socijalističkog saveza i Saveza komunista ne bi smjele šutke prelaziti. Potrebno je voditi stalnu borbu protiv antisocijalističkih shvaćanja u nekim našim selima koja su izražena u riječima »nije običaj da žene dolaze na sastanke«, ili pak »nisu one za politiku« i tome slično.

U organiziranju političkih sastanaka a i samih predavanja neka mjesta postižu veće a neka pak slabije uspjehe, međutim ima i takvih, koja nisu vodila nikakovu brigu za uspjeh prošlonedjeljnih sastanaka. Izraziti primjer kako ne valja raditi, bar za prošlu nedjelju, jesu Tribunj i Vodice. Tamo je došao predavač iz grada, ali se vratio neobavljene posla. Postavlja se pitanje: što su radile organizacije Socijalističkog saveza i Saveza komunista u tim selima.

Politički rad u gradu i kotaru i dalje će se nastaviti na širokom frontu.

SAVEZNA NARODNA SKUPŠTINA PRAVA SKUPŠTINE

Prema Ustavnom zakonu Narodna skupština FNRJ je predstavnik narodnog suvereniteta i vrha saveznog završnog racuna; najviši organ vlasti federacije. Ima dva doma: Savezno vijeće i Vijeće proizvođača.

Prava federacije Savezna narodna skupština vrši neposredno i preko Predsjednika Republike i Saveznog izvršnog vijeća kao svojih izvršnih organa, dok određene izvršne poslove vrše savezni organi uprave prema smjernicama i pod nadzorom Saveznog izvršnog vijeća.

U članu 15 Ustavnog zakona određeno je što spada u isključivu nadležnost Savezne narodne skupštine:

1. promjena Ustava; 2. biranje i razrješavanje Predsjednika Republike; 3. biranje i razrješavanje članova Saveznog izvršnog vijeća; 4. biranje i razrješavanje sudaca Saveznog vrhovnog suda; 5. savezno zakonodavstvo, koje se dijeli na:

a) isključivo zakonodavstvo, koje se odnosi na ostvarenje osnovnih funkcija federacije, a narodne republike mogu iz oblasti tog zakonodavstva donositi zakone samo ako su posebno ovlaštene saveznim zakonom;

b) osnovno zakonodavstvo (iz te oblasti zakonodavstva narodne republike mogu donositi dopunske zakone, a ovlaštene su donositi i svoje samostalne zakone, u koliko ne postoji savezni zakon);

c) opće zakonodavstvo (u toj oblasti zakonodavstva Savezna skupština samo utvrđuje načela za zakonodavstvo narodne republike, a opći zakon narodna republika primjenjuje neposredno samo dotle dok to ne uredi svojim zakonom, ali koji mora biti u suglasnosti s načelima općeg zakona, a dok ne postoji savezni zakon narodna republika može samostalno donijeti svoj);

6. utvrđivanje saveznog društvenog plana i saveznog bud-

zeta; potvrda bilance o izvršenju saveznog društvenog plana i potvrda narodnog suvereniteta i vrha saveznog završnog racuna; 7. odlučivanje o pravcu vanjske politike, privredne politike i o drugim osnovnim pitanjima i mjerama unutrašnje politike u okviru prava federacije; 8. odlučivanje o proglašenju ratnog stanja i sklapanju mira; ratificiranje međunarodnih ugovora o političkoj ili vojnoj suradnji i međunarodnih ugovora koji zahtijevaju donošenje novih ili promjenu postojećih zakona; 9. odobravanje promjena granica između narodnih republika koje one sporazumno predlože, i rješavanje sporova oko njihovog razgraničenja; 10. ocjena suglasnosti republičkog ustava kao i republičkog i saveznog zakona sa saveznim ustavom; 11. amnestija za krivična djela određena saveznim zakonom.

Osim navedenog Savezna skupština donosi deklaracije i rezolucije o svim pitanjima iz nadležnosti federacije i o drugim pitanjima koja su od općeg interesa (Nastavak na 2. strani)

Nikola Sekulić, Ivo Družić i Slavo Radin na mitingu radnika

Radnici i službenici poduzeća »Velimir Skorpik«, »Ivan Lavčević« i »Zona« sakupili su se u velikom broju jučer u 13 sati u dvorištu poduzeća »Velimir Skorpik« da saslušaju izlaganja svojih zastupničkih kandidata Nikole Sekulića-Bunka, Ivana Družića i Slave Radina.

Ovaj veliki zbor radnika otvorio je predsjednik sindikalne podružnice poduzeća »Velimir Skorpik« drug Pavišić Milivoj. Nikola Sekulić-Bunko je u svom izlaganju podvukao uspjehe koji su postignuti u našoj zemlji zahvaljujući upravo ogromnim naporima naših radnih ljudi. On je, pored ostalog, naglasio da će

naši ključni objekti, koji su izgrađeni i oni koji će uskoro biti dovršeni, imati snažnog odraza na razvitak naše lake industrije, što će, pak, omogućiti naglo podizanje životnog standarda našeg radnog čovjeka. Drug Nikola Sekulić je također govorio i o značaju izbora, a na kraju iznio prisutnima situaciju u vezi Trsta.

Govoreći o važnosti predstojećih izbora, drug Ivo Družić je govorio o značajnoj funkciji nove Narodne skupštine, a osobito je istakao uloga novog doma — Vijeće proizvođača.

Slavo Radin je govorio o radničkom samoupravljanju u na-

šim poduzećima. On je iznio sadašnje rezultate koje je postiglo vijeće proizvođača Narodnog odbora kotara. Na kraju je podvukao značaj Saveznog i Republičkog vijeća proizvođača.

Prisutni su toplo pozdravili svoje kandidate. Oni su i ovom prilikom manifestirali svoju odlučnost da brane slobodu i nezavisnost svoje socijalističke domovine. Oštro su protestirali protiv namjera Anglo-amerikanaca da talijanskim imperijalistima ustupe Trst i zonu A.

Zbor je završen poklicima drugu Titu, Savezu komunista, Jugoslavenskoj narodnoj armiji i socijalističkoj Jugoslaviji.

druga Ribara i ostalih kandidata. Miting je završen značnim manifestacijama drugu Titu, Ribaru, Jugoslavenskoj narodnoj armiji, Savezu komunista i socijalističkoj Jugoslaviji.

Tjedan Crvenog križa

O TRANSFUZIJI KRVI

Piše: Dr. J. PASINI

U najtežim vremenima po čovjeka i covječanstvo u ratu, organizacija Crvenog križa je jedina, sljedeći ideale svog osnivača Dunana, nastojala svim svojim snagama i mogućnostima da pomogne čovjeku: čovjeku ranjenom, bolesnom, zarobljenom i prognanom.

»Si vis pacem para bellum«, ako želiš mir spremi se na rat, kaže latinska poslovica, koja baš u danasnjoj našoj stvarnosti ima svoju punu vrijednost.

Zadaci Crvenog križa u ratu postizavaju svoj maksimum, ali jedino u tom slučaju ako se za vrijeme mira dobro pripremimo.

U ovogodišnjem tjednu Crvenog križa uzet je kao glavni zadatak pomoć čovjeku čovjeku u krvi, t. j. osnivanje i organiziranje službe transfuzije krvi.

Transfuzija krvi, pretakanje krvi, je svakako jedno od najvećih dostignuća medicinske nauke i predstavlja jedno od najljepših i najplemenitijih ostvarenja ljudske misli.

Pomoć koju može čovjek da pruži čovjeku je na taj način u užem smislu riječi postigla svoj vrhunac.

I mi smo danas u stanju da se na tom polju podignemo, da se organiziramo, da pružimo svakom čovjeku maksimalnu savremenu pomoć i da se spremimo da nas eventualni rat nade spremnim i da više ne dozvolimo da i jednog čovjeka izgubimo koga bismo mogli spasiti pravovremenom, brzom i uspješnom transfuzijom krvi.

Razvitak transfuzije krvi je zanimljiva historija koja još jednom pokazuje napore i borbu čovjeka da sazna nepoznato i da to odmah iskoristi i upotrebi za svoju korist.

Otac medicine Hipokrat je savjetovao da se pije svježa krv kod mnogih bolesti a naročito kod duševnih, a rimski historičar Plinije piše da su padavičari

i bolesni starci pili krv umirućih gladijatora.

U srednjem vijeku, u doba nazadnih i mračnjačkih shvaćanja, kad se vjerovalo u vještice i čarolije, smatralo se, da se oronulo zdravlje može popraviti jedino pomoću dobrih čaša svježe krvi. Takav običaj je vladao i na dvoru Katarine Medici. Godine 1492. papa Inocencije VIII. je pred smrt primio krv trojice mladića, a rezultat je bio da je papa ipak umro.

Iz početka XVII. st. imamo detaljan opis transfuzije krvi, koji je izveo kemičar Libavijus, gdje se jedan stari mršav čovjek osvežio i navodno pomladio nakon što je primio krv mladog čovjeka. Ne smijemo se čuditi što su tadanji pokušaji transfuzije krvi ostali bezuspješni, jer znamo da su i najučelniji ljudi toga vremena vrlo malo znali o tajnama ljudskog organizma, a i ono što su znali u većini slučajeva je bilo pogrešno. Ali čovječanstvo nije stajalo, jer neuspjesi nijesu obeshrbrili istraživački duh čovjeka.

Krv može da vrši svoj posao samo onda ako je tjera srce. Zapne li rad srca čovjek će se ugušiti uz najbolju krv.

Sto će se desiti u slučaju kad čovjek izgubi, rečimo, 2 l krvi zbog ozljede, operacije, unutrašnjeg krvarenja i slično: probijedit će poput papira, oblit će ga hladan znoj, zamaglit će mu se pred očima, a može da izgubi svijest. Srce kod krvaviljenog čovjeka počne da jače udara, ne dobiva dovoljno krvi i može zbog toga zatajiti t. j. prestat i radom i čovjek umre.

Takvom čovjeku, možemo spasiti život, ako mu brzo damo tuđu krv transfuzijom. Tuđa krv u iskrvaljenom čovjeku vršit će svoju zadaću jednako tako dobro kao što je vršila i njegova vlastita izgubljena krv.

(Nastavak na 4. strani)

AKTUELNI PROBLEMI

NE, TO NIJE DOSTA!

Tragična pogibija mladog radnika Sime Bukica duboko je potrestila građane. Gradani, a posebno rauni ljudi našeg grada, pokazali su s koliko su sreća i sućuti primili gubitak jednog vrijednog radnika.

Medutim, je li to dovoljno? Ne mislimo ovaj govoriti o spomenutoj radnoj nezgodi, jer je istraga, koja ima da utvrdi nesreću i otkrije krivce, u toku. Ovaj je događaj samo povod, da upozorimo, da nije dostatno samo saosjećati u tragičnom gubitku jednog života, već da je nužno — odlučno i bez ikakvih preurasuda boriti se protiv svih pojava, koje doprinose nesrećnoj ljudima na poslu. Samo nekoliko primjera, koje nismo posebno birali, a koje ćemo nize iznijeti, riječito govore o tom, da kod nas nema još dovoljno svijesti o neophodnoj potrebi prirođavanja zaštitnih mjera pri radu, o čemu su se dužni brinuti ne samo organi vlasti, već i u prvom redu uprave poduzeća, radni kolektiv preko svojih organizacija, kao i svaki radnik pojedinačno.

Evo, tako, što se događa s jednom na oko beznačajnom zaštitnom mjerom. Propisano je da radnici na pećima u Tvornici ferolegura moraju dobivati za vrijeme rada obrok mlijeka. Nije se potrebno upuštati u razlaganje o korisnosti upotrebe mlijeka kao zaštitne mjere pri radu na mjestima ugroženim isparavanjem za zdravlje opasnih plinova. Mnogo je zanimljivije reagiranje poduzeća, ka i reagiranje nekih predstavnika radnog kolektiva na korisnost ove mjere. Na opetovane zahtjeve inspektora rada, da se radnicima daje mlijeko, uprava se tvornice odlučila, ali na mlijeko u prahu. Kad radnici nisu to htjeli piti, uprava je digla ruke od ove stvari, vjerojatno imajući opravdavajući argument: radnici ne će da piju. Ali ga oni nisu htjeli piti, protivče se — kraj svježeg mlijeka — uzimanju onog u prahu.

Nego u vezi s ovim mlijekom treba spomenuti još jednu. Na sastanku u MSV, gdje su bili predstavnici svih radnih kolektiva, poveo se razgovor i o ovom mlijeku. U diskusiji je jedan predstavnik radnog kolektiva ferolegura dobio: »naši radnici više vole vino, nego mlijeko«. To je očito dobačeno kao dosjetka, ali dosjetka, koja odražava određeno gledanje. Dapače, mi ne isključujemo, da netko radije pije vino nego mlijeko, ali se povodom ovog slučaja pitamo, što je u prvom redu poduzeto, da se dobije svježe mlijeko, a onda da se uvjeri radnike na pećima, koliko uzimanje mlijeka doprinosi čuvanju njihovog zdravlja i radne sposobnosti. Što su u tom pravcu poduzeli u poduzeću i sindikalnoj organizaciji poduzeća. Radnici ne mogu biti indiferentni, kad je u pitanju njihovo zdravlje.

Poduzeća su dužna da vode točnu evidenciju svih radnih nezgoda u poduzeću. Kako se to čini, pokazat ćemo primjerom, koji je, istina, najgori. »Izgradnja« ima relativno i apsolutno najveći broj nezgoda na radu. Razumljivo je, da ih mora imati više od drugih poduzeća, obzirom na vrstu djelatnosti, ali kako shvatiti, da je u tom poduzeću od 576 nezgoda, koje su se dogodile u prvih šest mjeseci ove godine, u poduzeću evidentirana jedna jedina!

Gdje je tu briga poduzeća, gdje je tu aktivnost sindikalne organizacije?

Još je drastičniji primjer nebrige poduzeća za nesretne slučajeve pri radu kod Pomorskog građevnog poduzeća. Isljednik OUP-a je saznao, da su u toku 21. ov. mj. na kirurško odjeljenje Opće bolnice dovezene dvije nesrećene radnice i da je jedna od njih zadobila ozlijede pri radu kod Pomorskog građevnog poduzeća. Sutra dan ujutro odnosni Isljednik naziva spomenuto

poduzeće, da bi saznao pojedinošću događaja. Zove na jedan telefon, ali ga upućuju na drugi. Zove broj na koji je upućen, ali mu s one strane žice odgovaraju, da ne znaju ni što se dogodilo, ni kad se dogodilo, ni koja je to radnica, što je zadobila ozlijede. Treba li ovome komentara?

Nego, i naši su radnici u poduzećima skloni jednom stavu, koji začuduje. Kao da se ne radi o sutrašnjem zaštitu i njihovog života i zdravlja. Slučaj, koji se desio 12. kolovoza o. g. na gradilištu nove tvornice u Crnici, o tom govori. Radnika Patinić Marka zatrpala je pri radu gomila stijenja. Zadobio je teške povrede. Neki radnici, kojima je slučaj poznat, bili su skloni u svojim komentarima, da krivnju pripisuju nastradalome. Ne kažemo, da nema slučajeva, da je radnik sam kriv nesrećenju i da se nesreća može dogoditi i kod najtemeljite provedenih higijensko-tehničkih zaštitnih mjera. Ali da je istraga u ovom slučaju utvrdila jednog i nesumnjivog krivca, a to nije bio nesrećeni Patinić . . .

U pomirljivom stavu radnika i poduzeća prema nesrećenjima govori slučaj s radnikom Ivanom Tenko. Tenko je radio na jednom dalekovodnom stupu kod Vrpolja. Pri radu mu se omakla ruka s predmeta rada, izgubio je ravnotežu, te pao s visine od 12,5 metara. Na putu za bolnicu Tenko je umro. — Inspekcija je utvrdila, da je do nezgode došlo, što radnici na radu na tako velikoj visini nisu bili opskrbljeni zaštitnim pojasevima, a skela nije imala zaštitne ograde. Medutim, u toku krivičnog postupka, koji je proveden protiv odgovornog rukovodca radova, radnici, koji su s pokojnim Tenkom radili, naprezali su se da dokažu, kako oni ne će da rade s pojasevima, jer da bi im pojasevi umanjili efekat rada i time i zarade. S druge strane, oni iz poduzeća išli su dalje. Oni su nastojali, da se postojeći propisi o jaštitim mjerama na visokim gradnjama ne odnose na dalekovodne stupove, te da bi baš zaštitni pojasevi, kad bi ih radnici upotrebljavali, povećano ugrozili njihovu sigurnost na radu!

Savezna narodna skupština

(Nastavak s 1. strane)

za saveznu državu, a također daje preporuke za rad državnih organa, samoupravnih ustanova i privrednih organizacija.

U vezi s ocjenom suglasnosti republičkog i saveznog zakona sa saveznim ustavom prijedlog o tome imaju pravo podnijeti Saveznoj skupštini ne samo Savezno izvršno vijeće, Savezni vrhovni sud, narodne skupštine i izvršna vijeća narodnih republika, te predstavnička tijela autonomne pokrajine i autonomne oblasti, nego i narodni odbor kotara i grada, zainteresirane privredne organizacije i samoupravne ustanove.

Federaciji iz saveznog društvenog plana pripadaju samo ona zakonom određena financijska sredstva koja joj služe za izvršenje poslova iz njene nadležnosti i za pomoć nerazvijenijim krajevima.

Savezna narodna skupština odlučuje o potrebi referenduma, t. j. ona može odlučiti da se zakonski prijedlog prije ili poslije njegova usvajanja, ili neko drugo pitanje iz nadležnosti federacije, iznese pred biračko tijelo (sve birače) da ono o njemu odlučiti. Odluka biračkog tijela je za Skupštinu obavezna i ona ne može dvije godine nakon odluke biračkog tijela donijeti zakon ni drugi akt koji bi bio protivan toj, putem referenduma, utvrđenoj odluci biračkog tijela. Prijedlog da se provede referendum

Da ovo nije izneseno po onoj usko gledano: kad je već stradao jedan, zašto da ima neprilika i drugi. — mogli bismo zaključiti, da se radi o cinizmu.

U suzbijanju radnih nezgoda od strane organa vlasti može najviše doprinijeti inspekcija rada. To ova inspekcija i čini, ali, mislimo, ne uvijek dovoljno. Na ovo nas navodi okolnost, što inspekcija rada zahtijeva od poduzeća prijavu samo težih nesrećenja, i to onih, gdje se predviđa liječenje preko tri mjeseca. Nezavisno od toga, što poduzeća uvijek ne podnose prijave ni takovih slučajeva, smatramo, da ni jedna radna nezgoda ne smije ostati van zanimanja inspekcije. Jer, često puta pojava lakšeg nesrećenja otkriva grube propuste i nebrigu oko provedenja HTZ mjera, koji propusti i nebriga mogu u danom momentu prouzrokovati daleko teža nesrećenja od onih, koja su se dogodila.

Iznijeli smo ovih nekoliko primjera i okolnosti s namjerom, da ono što smo htjeli reći, bude što očiglednije. Prema podacima, s kojima se raspolaze, stvar nije neozbiljna. Kroz prvih šest mjeseci ove godine u 11 većih poduzeća bilo je od ukupnog broja radnika ozlijeđeno oko 25%. Dođuše, tu ima mnogo sitnih ozlijeda, ozlijeda koje su skrivili sami ozlijeđeni, ali navedeni postotak i naprijed navedeni primjeri i okolnosti govore o nuždi, da se izmijeni stav prema radnim nezgodama, da se i uprave poduzeća, i radni kolektivi i sindikalne organizacije radnika, kao i nadležni organi vlasti, najozbiljnije pozabave ovim pitanjima, vodeći računa o stanju HTZ mjera u poduzećima. Jer treba znati i to, da i samo svijesno nepridržavanje HTZ mjera u poduzećima, bez obzira, da li je netko uslijed toga nastradao ili nije, predstavlja krivično djelo.

Nego, nije stvar u tome, da netko bude ili ne bude privično gonjen, već u tome, da zajedničkim naporima poduzeća, svih radnih ljudi i organa vlasti bude u našim poduzećima takovo stanje, da se radniku pruži najviše moguća sigurnost za njegov život i zdravlje, što ne će ostati

može podnijeti petina članova jednog doma, Vijeće naroda i Savezno izvršno vijeće.

Savezna narodna skupština bira se na četiri godine, ali u slučaju rata ili drugih izvanrednih prilika ona može produžiti svoj mandat dok to stanje traje. I obratno, ona može odlučiti da se raspusti i prije isteka vremena na koje je izabrana.

Redovno izbori za novu Saveznu narodnu skupštinu moraju biti raspisani prije isteka posljednjeg dana njenog mandata, a ako je zbog izvanrednih prilika njen mandat produžen, onda se izbori za novu Skupštinu raspisuju čim prestanu te izvanredne prilike. Ali od dana raspuštanja do dana izbora ne smije proteći više od tri ni manje od dva mjeseca.

O promjeni Ustava Savezna narodna skupština raspravlja na prijedlog koji može podnijeti dvadeset članova jednog doma, Vijeće naroda i Savezno izvršno vijeće, a o kojem se prethodno u svakom vijeću (u Saveznom vijeću, Vijeću naroda i Vijeću proizvođača) većinom glasova odlučuje, t. j. da li će se pristupiti rješavanju o prijedlogu za promjenu Ustava. Sama promjena Ustava usvojena je ako za nju glasa tri petine članova svakog vijeća.

Naš list će u narednim brojevima nastaviti s prikazom strukture Savezne narodne skupštine,

bez odraza ni na produktivnosti rada.

Dakle, nije dostatna samo sućut za nesrećene. Naše saosjećanje za one, koje je zadesila nezgoda u poslu, treba pretvoriti u aktivnu borbu za odlučno otklanjanje uzroka poslovnih nezgoda.

Z. G.

Zapušten zadrudni dom u Tribunju

Koliko jednom malom mjestu, kao što je Tribunj sa oko 1300 stanovnika, vrijedi zadrudni dom — razmišljao sam putem, znajući da će u njemu biti održano predavanje. Predavanje nije bilo, jer Tribunjci toga puta nisu bili u stanju da se prikupe, iako je bila nedjelja, što znači iako su gotovo svi bili u selu. Ali zato sam vidio njihov zadrudni dom. Vidio i zamislio se nad ljudskom nemarnošću, nebrizi i pomanjkanju osjećaja za zajedničke vrijednosti.

Srednji dio doma i krilo u kojem je dvorana sa pozornicom od 28 stakala na prozorima i vratima ima još samo 12 čitavih. Sesnaest stakala je razbijeno i sada jedno zaklepano svakojakim komadima dasaka. U dvorani 11 starih školskih klupa sa ukupno oko 40 sjedišta. Na mnogim mjestima na zidovima, osobito u visini jednog metra od zemlje, otpala boja. Kad uzlazite stubištem upravne zgrade prate vas na lijevoj strani zidu duboko u malter urezani inicijali. Na zidu upravne zgrade okrenutom moru čita se natpis ispisan uljenom bojom: »Pozdravlja 1931. g. — 7—X — 1951«. Uz taj natpis po zidu kličej tenkova, topova, aviona i ratnih brodova. To je učinjeno pred više od dvije godine, kada je 1931. godište odlazilo u vojsku. Uz to na tom zidu ima urezanih inicijala.

Pred domom dvorište neuredeno. A devet mladica uz cestu, slabo zaštićene dračom, osjetile su zube magaraca i mazga, neke više, neke manje, ali svaka, i pitanje je kako će se dalje razvijati.

Upitao sam neke ljude zašto je tako. Rekoše: djeca! Jedan dodade kako je predlagao da se imenuje jednog plaćenog pazitelja doma. To bi bio znatan godišnji izdatak, ali možda i korisniji i manji od štete, koja se godišnje pričinu zgradi doma, izvana i iznutra. Ali najbolje rješenje bi bilo kada bi članovi zadruge i članovi SSRN sami vodili više brige o domu, čuvali ga i održavali, uredili čitaonicu, i sl. Zar dom nije njihovo djelo, njihov trud, i zar nije radi toga da njima služi, čitavom selu!

Male ali važne stvari

Organizacija rada u, inače ukusno i bogato uređenom, zadrudnom domu u Vodicama nije bez zamjerki. Nije riječ o čitavom radu i organizaciji u tom domu.

Čitaonica nije dovoljno opskrbljena novinama i časopisima. A i ono što ima ne čuva se dobro, da bi što više osoba moglo pročitati ono što ih interesira. Moglo bi se žrtvovati još koji dinar pa nabaviti okvire za ulaganje novina, a ako se to ne može nabaviti, onda obratiti veću pažnju čuvanju novina i časopisa.

U sobi za šah postoje tri table, ali samo jedna kompletna šahovska garnitura. Igrati može samo jedan par. Zar se nije moglo odmah nabaviti još dvije garniture, što nije skupo. I tu bi trebalo više pripaziti na čuvanje garnitura, da se figure ne odnose i ne gube.

P.

NA STRAŽI DOMOVINE

Naši vojnici, podoficiri i oficiri uputili su nam ovih dana pismo sa granice koje glasi:

Dragi drugovi,

Nalazeći se u Jugoslavenskoj narodnoj armiji, mi vojnici, podoficiri i oficiri odlučili smo da vam se javimo sa par riječi. Smatramo za dužnost da vas izvijestimo o našem raspoloženju i našem stavu.

Sjećamo se kad smo zajednički s vama listom ustali da ogorčeno protestiramo protiv nepravdne odluke anglosaksonaca u vezi Trsta i zone A. Zelja je bila svih nas da ne dovolimo mrskim talijanskim fašistima da uđu u naše zemlju. Nama se ta želja ispunila. Danas mi stojimo spremni sa oružjem u ruci, da na poziv naše Partije i druga Tita branimo dio naše zemlje, dio našeg tijela, našu braću koja su više od dva decenija bila ugnjetavana od talijanskih krvopija.

Ovom prilikom zavjetujemo se našim ljudima, da ne ćemo iznevjeriti borbene tradicije našeg grada i kotara. Obecajemo da ne ćemo zaboraviti naše drugove koji su dali svoje živote u borbi za slobodu i nezavisnost naše divne domovine.

I ovom prilikom poručujemo našim mještanima da na izbore za Saveznu narodnu skupštinu i Sabor NR Hrvatske izidu svi kao jedan, te i da na taj način pokažu naše jedinstvo i riješenost da čuvamo velike tekovine Narodnooslobodilačke borbe.

Neka narod našeg grada i kotara ništa ne zabrinjava današnja situacija, jer mi čvrsto stojimo na braniku svoje domovine.

Pozdravljamo sve naše mještane sa borbenim pozdravom »Smrt fašizmu — Sloboda narodu!«

Od naših sugrađana vojnika, podoficira i oficira, koji se nalaze na položaju, primili smo pismo ovog sadržaja:

»Nalazimo se na položaju spremni da branimo svaku stopu naše socijalističke Jugoslavije. Mi smo pošli u Armiju na poziv druga Tita i Saveza komunista, jer to zahtijevaju interesi naših naroda. Budite, drugovi i drugarice, uvjereni da će vojnici, podoficiri i oficiri našega grada i kotara izvršiti časno svoj zadatak, ako to bude potrebno. Mi ćemo pokazati talijanskim imperijalistima što su Sibenčani, kao što smo im to pokazali i u prošlom ratu.

Izvršite sve pripreme za predstojeće izbore, jer je to važan zadatak, a isto tako izadite svi na izbore kako bi naš grad i kotar bili među prvima u državi.

Drugarski vas pozdravljaju

Joso Ninić, Ciro Milutin, Ante Bolanča, Mladen Ercegović, Jerko Truta, Dane Matić, Krste Bergam, Paško Višić, Mladen Mikulandra i Mate Sizrđac u ime svoje i ostalih drugova.

Povodom „Tjedna Crvenog križa“

Crveni križ kao masovna narodna organizacija nije bio i ne može stajati po strani od značajnih promjena koje se zbivaju u našem državnom i društvenom životu, jer su njegovi zadaci u miru i u ratu jasno postavljeni. Sve većim prenošenjem raznih društvenih funkcija iz aparata državne vlasti na društvo, zadatak Jugoslavenskog Crvenog križa postaju još ozbiljniji, a odgovornost još veća. Time naša organizacija postaje iz godine u godinu sve sposobnija da kao važan društveni faktor aktivno učestvuje u naporima naše države u zdravstvenom odgoju naroda i podizanju zdravstvene kulture.

Osnovni i najvažniji zadatak Jugoslavenskog Crvenog križa je zdravstveno prosvječavanje, koje se sprovodi u različitim oblicima. Jedan od tih oblika predstavljaju i dvogodišnji tečajevi za zdravstveno prosvječavanje seoske ženske omladine, u kojima su uključene sve omladinke od 17 i 18 godina starosti. Na tim tečajevima proučava se gradivo prve pomoći, lična i opća higijena, prehrana dojenčadi, higijena djece i t. d. Ni jedna omladinka, pa ni ona u najzabitnijem selu ne smije biti neobuhvaćena. Ti će tečajevi sistematskim radom, vrlo mnogo pridonijeti stvaranju čvrstog oslonca za podizanje zdravstvenog nivoa sela. To ne će biti doprinos samo u smislu stvaranja preduvjeta za podizanje zdravstvene kulture, nego i u smislu daljnje jačanja obrambene snage naše zemlje, koja je postala snažan faktor u obrani mira u svijetu.

Pored zdravstvenog prosvječavanja i sprovođenja raznih zdravstvenih asanacionih akcija, postoji još niz drugih zadataka Jugoslavenskog Crvenog križa, pomoću kojih se prilično rješavaju zdravstveni problemi prema posebnim prilikama dotičnog terena. U svrhu izvršenja tih zadataka organizirani su i zdravstveni aktivni Jugoslavenskog Crvenog križa, koji se sve više učvršćuju. Pomoću zdravstvenih aktivna, u kojima su u većini

slučajeva uključeni gotovo svi zdravstveni aktivisti i svršeni tečajici prve pomoći, a naročito tamo gdje je već ostvarena čvrsta suradnja ne samo s narodom, nego i s organima zdravstvene službe, vrši se neposredno utjecaj na otklanjanje posljedica zdravstvene zaostalosti i praznovjerja: pregledom i sprovođenjem asanacija stambenih i javnih zgrada, domaćinstava, podizanjem higijenskih bunara, nužnika, higijenskih dubrišta, krcenjem kuća, zasipanjem bara, i t. d. dakle, neposrednim objašnjavanjem i primjenom u svakodnevnoj praksi osnovnih pravila i lične i opće higijene, svakako, u okviru potreba i postojećih materijalnih mogućnosti. Prema tome, praktičnim radom zdravstvenih aktivna na određenom terenu stalno se proširuje zdravstveno-prosvjetni rad uopće, a posebno u vezi sa sprovođenjem raznih zdravstvenih akcija, na primjer, u vezi s borbom protiv tuberkuloze, čijep-ljenja, pronalazažna dobrovoljnih davalaca krvi, upućivanja bolesnika na preglede i u bolnice i t. d. Pored toga, kroz rad zdravstvenih aktivna sprovodi se, s više ili manje uspjeha, oštra borba i protiv nadrilliječnika i sličnih štetnih pojava, koje su nepojive sa socijalističkim razvitkom naše zemlje. Medutim, zdravstveni aktivni imaju određene zadatke i prilikom pojava raznih zaraznih bolesti i u slučaju elementarnih nesreća, poplava, velikih požara, i to ne samo u vezi s organiziranjem pružanja prve pomoći, nego i s gledišta preventivne službe te organiziranjem zdravstveno socijalne pomoći postradalom stanovništvu.

Iako su velike teškoće s kojima se bore naši narodi u izgradnji socijalizma, ipak će Crveni križ uložiti sve snage da svojim radom što više pridonese općoj stvari, svojim aktivnim sudjelovanjem u izgradnji zemlje za sretniju i bolju budućnost naših naroda.

Lina Grubičić

ZAPAZANJA I PRIJEDLOZI

VIJESTI I NAŠEGA GRADA

„Prebacite se avionom“

Prije nekoliko dana bio sam u Domu narodnog zdravlja te sam opazio da u čekaonici pred ambulantom jednog liječnika dvojica radnika očekuju pregled. Obojica i to Marko Soldić iz Glamoča i Slavko Markanović iz Drvara upućeni su na specijalni pregled. Kad je liječnik u 12.50 sati izišao iz ambulante, ova dvojica su ga zamolila da ih pregleda na što je liječnik odgovorio da dođu

poslije podne u četiri sata. Na njihovu izjavu da su iz Drvara i da ne mogu ostatu poslije podne, jer moraju u tri sata otputovati, liječnik se nije ni zaustavio nego im je dobacio: »Prebacite se avionom«.

Postupak, dakle, koji zaslužuje više nego osudu. Predlažem da Dom narodnog zdravlja osigura raniji pregled onih osiguranika koji su izvan Sibenika.

Zašto razlike u cijenama

U subotu 24. ov. mj. pošli smo moj prijatelj i ja u mljekarnu »Alpa« s namjerom da nešto pojedemo. Tom prilikom naručili smo po jedan »šlag« i dva peciva, plativši ukupno 78 dinara, što nas je svakoga koštalo po 39 dinara. Sutradan ponovno sam se svratio u »Alpu«, gdje sam naručio potpuno isto kao i prethodnog dana. Međutim, ovoga puta sam se iznenadio, jer mi je naplaćeno ništa manje nego 15 dinara više.

Ne znam iz kojeg razloga je naplaćena tolika razlika?

Petrina

JOŠ UVIJEK VISOKE CIJENE VINU

Za razliku od lanske, ove je godine skoro udvostručena proizvodnja vinove loze na našem području. Bilo je stoga očekivati da će se to odraziti i na cijenama vinu. Međutim, u našim ugostiteljskim radnjama one su ostale iste kao i ranije. Pitamo se, dokle će trajati visoke cijene vinu u ugostiteljskim radnjama?

Rora

IZ ŽIVOTA NAŠIH STUDENATA

Rad je započeo

Ima već više od mjesec dana, da skoro svaki dan stižu u Zagreb studenti iz svih krajeva, pojedinačno ili u malim grupama. Nema u tome ništa neobično, jer je odmor prošao, a rad na svim fakultetima već je u punom jeku. Za one, koji ne poznaju prilike na fakultetima sigurno je čudno, što svi studenti ne dolaze u isto vrijeme. Treba, naime, znati, da svi profesori ne započinju svoja predavanja istog dana, odnosno obuka ne počinje kraćom svečanosti, kao u srednjim školama. Nadalje, mnogo je starijih studenata polagalo razne ispite u jesenskom roku, pa je i to otežalo dolazak studenata. Tome treba nadodati još i želju, gotovo svih studenata, da što dulje ostanu u svom mjestu, kod svojih roditelja i što je najvažnije u svojoj kuhinji.

I eto, tako se i ove godine ponovilo ono, što se već godinama zbiva. Ništa se u biti nije izmjenilo, ostalo je sve isto (nažalost i hrana u studentskim menzama!), pa ipak je bilo nešto, što je vrijedno zapaziti. To je: prilagodavanje novoprđošnih studenata. Kao i svake i ove se godine glavna »trka« studenata — početnika vodila oko pronalaska stana i osiguranja ishrane. No, ove je godine još nešto povećalo zbunjenost mladih studenata. Komplikirani proces oko upisa na pojedine fakultete i još više upisivanje raznih kolegija i naoko nemoguće sređivanje rasporeda predavanja, potpuno je obehtrabilo početnike. Ovoj komplikiranosti mnogo je pridonijelo i često mijenjanje odluka o uvjetima za upis; jer bilo je mnogo »solidnih« đaka, koji su, doznajući za ukidanje prijemnih ispita na svim fakultetima, povlačili svoje ranije prijave i odlazili tamo, gdje ih je od uvijek »srce vuklo«. »Gužva« oko toga, što treba upisati i kad koji profesor predaje, zaista je velika, jer i stariji studenti treba da izgube po nekoliko dana dok se snađu i pronađu što treba upisati i u koje dane i u kojoj dvorani slušati razna predavanja. To su problemi, koji se već godinama provlače i koji su naročito složeni na Filozofskom fakultetu. Istina, pokušalo se sve to nekako riješiti. Na kraju prošle školske godine na sastanku odbora Saveza studenata Filozofskog fakulteta predlagano je, da se pri upisu pomogne novim studentima. No, prijedlog nije usvojen. Interesantno je, ali ne i smiješno, da je prijedlog odbačen tvrdnjom, da ta »zbrka oko upisa« u neku ruku pomaže studentima, jer ih upozorava i ujedne uči

snalažljivosti. To je, dakle, prva škola iskustva i snalažljivosti, tih dviju osobina, koje igraju najvažniju ulogu u životu studenata. Da, uistinu bez snalažljivosti nema samostalnog života, na koji su studenti upućeni, kad odlaze od svojih roditelja. Upravo zato i najbolje prolaze oni koji su od prirode okretni, samostalni i čvrsti. Otuda je, prosječno, i bolji uspjeh Dalmatinaca od ostalih.

Studenti — početnici iz Sibenika već su s uspjehom obavili sve poslove oko sređivanja. Mnogi su, istina, još uvijek zbunjeni, naročito predavanjima i brigom oko nabave skripta; neki već masle i na ispite! No, ta neizbježna panika brzo će ih proći i oni se već za koji mjesec ne će ni po čemu razlikovati od starijih drugova. Tome će mnogo pridonijeti i odnos među studentima, koji je na svim fakultetima drugarski. Nema više oštre granice između studenata različitih godišta ili fakulteta; nema ni onog tradicionalnog omalovažavanja t. zv. »brucosa«. To su osjetili i naši mladi drugovi i zato cijene i nastoje da i oni pridonese toj drugarskoj atmosferi. Istina, ima rijetkih pojedinaca, koji još uvijek »s visine« gledaju na svoje mlade kolege, ali to su u svim slučajevima bijednici, koji nisu dostojni časnog naziva student.

Rad je, dakle, započeo. Pred nama je vrijeme ozbiljnog rada, »ceremonija« oko dočeka paketa koji će povremeno narušiti samo iz rodnog mjesta, mala svečanost, koja se redovito završava pjesmom »Samo da je ovako svaki dan«.

I. Livaković

Tečaj esperanta

Uskoro će započeti tečaj međunarodnog jezika esperanto, koji organizira društvo esperantista »Stjepan Ninić« u Sibeniku. Tečaj će trajati tri mjeseca, a održavat će se u prostorijama dačkog doma učiteljske škole i to dva puta tjedno od 18.30 do 19.30 sati.

Upis za ovaj tečaj vršit će se svakog dana u knjižari »Narodna knjiga« zaključno do 7. studenoga o. g. Upisnina za čitavo vrijeme trajanja tečaja iznosi 300 dinara za odrasle, a 150 dinara za omladinu. Upisnina se može platiti u tri obroka.

Uspjeh šibenskih vatrogasaca na prvenstvu Hrvatske

U krugu vatrogasne milicije na Savskoj cesti u Zagrebu održano je u prošlu nedjelju četvrto takmičenje dobrovoljnih vatrogasnih društava iz Hrvatske. Dobrovoljno vatrogasno društvo Sibenik, koje je dobilo prvo mjesto u svom podsavezu, a isto tako je postalo prvak na područnom takmičenju u Biogradu n/m između dobrovoljnih vatrogasnih društava Sibenik, Zadar i Knin, uspjelo je da se kvalificira za republičko takmičenje u Zagrebu. Pored Sibenika na takmičenju su sudjelovala društva iz Zagreba, Karlovca, Varaždina, Velike Gorice, Osijeka, Zlatara, Slavonskog Broda, Cirkvene i Siska.

Vatrogasci su se takmičili u strojevnom pravilu, penjanju po ljestvama do trećeg kata, zatim su izvršavali taktičke zadatke i na kraju su se takmičili u vježbama brzine. Prvo mjesto osvojio je po drugi put Karlovac, drugo mjesto zauzelo je dobrovoljno vatrogasno društvo iz Osijeka, treće iz Varaždina, a četvrto iz Zagreba. Šibenski vatrogasci pla-

sirali su se na peto mjesto. Iz ovog se može zaključiti, da su vatrogasci iz Sibenika sa svojim upornim radom postigli veliki uspjeh, tim više što je ovo njihov prvi nastup na takmičenju za prvenstvo NR Hrvatske. Najveći uspjeh naši vatrogasci su postigli u vježbi brzine. Potrebno je napomenuti da je šibenskim vatrogascima otežano vježbanje

zbog nedostatka potrebnih vatrogasnih sprava i materijala. Na završetku takmičenja, dobrovoljno vatrogasno društvo Sibenik dobilo je zastavu od Saveza dobrovoljnih vatrogasnih društava NR Hrvatske kao priznanje za osvajanje prvog mjesta na područnom takmičenju u 1953. g.

Vinko Marinković

Ponovno sniženje cijena mesu

Nedavno je na inicijativu poduzeća »Mesopromet« iz Sibenika održana konferencija u NO-u grada Splita, kojoj su prisustvovali predstavnici poduzeća za promet mesom »Jadro«-Split, »Mesopromet«-Sibenik, te predstavnici poduzeća iz Knina, Benkovca i Drniša kao i privatni mesari iz Splita i Sibenika. Na tom sastanku razmatrano je pitanje sniženja cijena mesu, te je zaključeno da poduzeća u Sibeniku i Zadru snize cijene mesu za 10 dinara, a u ostalim mjesti-

ma na području Dalmacije za 10 dinara niže od cijena u Sibeniku i Zadru, počam od 1. X. o. g.

Međutim, »Mesopromet« u Sibeniku od 23. o. mj. snizio je cijene svim vrstama mesa za još 10 dinara niže od onih cijena koje su bile određene na pomenutom sastanku, tako da sadašnje cijene govedem i telećem mesu iznose 170 dinara po kilogramu, a janjećem i bravljem 160 dinara.

Kako upravo doznajemo, radni kolektiv »Mesopromet« je odlučio da i dalje snizi cijene mesu koliko to budu dozvoljavale otkupne cijene stoke.

Ovo je poduzeće također snizilo za 10 dinara cijene mesu bez kosti kao i onom mljevenom, koje se može nabaviti u jednoj od prodavaonica na obali.

Izabrana uprava Glavnog odbora rezervnih oficira

Nedavno je u prostorijama NO-a kotara održan sastanak Glavnog odbora rezervnih oficira za grad i kotar Sibenik na kojem je izabrana nova uprava. Za predsjednika je izabran Ante Tomić, rezervni major, za tajnika Ljubo Đurđević, rez. kapetan a za blagajnika Emanuel Tiler, rez. major. Također je donesena odluka da se izvrši revizija dosadašnjeg financijskog poslovanja, pa je u tu svrhu osnovana komisija od tri člana. Nadalje je određeno da svi pododbori Udruženja održe svoje godišnje skupštine do zaključno 1. XI. o. g. U Glavni odbor kooperiran je Marijan Labura namjesto Krste Jurasa, koji je po službenoj dužnosti premješten.

Također je za razradu plana nastave određena komisija koja će se sastati tokom ovog mjeseca,

kako bi ista organizirala rad sa rezervnim oficirima. Komisija je sastavljena od petorice članova.

Izmjena željezničkog voznog reda

Prošlih dana održana je u Splitu konferencija za izradu novog željezničkog voznog reda. Na njoj su bili prisutni i predstavnici privrednih i društvenih organizacija s područja našeg grada i kotara.

Na toj konferenciji, pored ostalog, je zaključeno da, s obzirom na sve jaču frekvenciju radnika, svi vlakovi koji polaze iz Sibenika, staju na Ripištu, zatim da se radnički vlak, koji stiže u Sibenik u 5.35 sati, zadrži i preko zimskih mjeseci, a da svi vlakovi za Zagreb i Beograd, koji polaze preko Bihaća, budu op-

skrbljeni direktnim kolima u oba pravca, obzirom na kraću relaciju. Jedino je Direkciji željeznica u Zagrebu stavljeno u zadatak da riješi pitanje uspostavljanja redovitog vlaka sa polaskom iz Sibenika u 10.50 sati za Split, a koji bi imao priključak na brzi vlak Split-Zagreb.

Pokušao ubiti brata

Braća Stipe i Ivan Ležaja obojica iz Zablaca živjeli su do pred izvjesno vrijeme u veoma dobrim odnosima. Staviše, jedan drugog su izdašno pomagali. Međutim, u posljednje vrijeme nastale se među njima manje zadjevice, koje su poprimale za čudo i ozbiljniji karakter. Razlog takvom nesvesnom stanju bila je ribarska mreža. U jednom momentu 25. o. mj. i jedan i drugi su se toliko zaboravili da je Ivan rascijepao Stipinu mrežu, a ovaj da mu se osveti posegao nožem, nanijevši mu lakšu ozljedu po ruci i na lijevoj strani prsiju. Ozlijeđeni je odmah upućen u bolnicu, gdje mu je pružena pomoć. Protiv Stipe Ležaje, koji se odmah prijavio vlastima, vodi se krivični postupak.

Sličice iz grada

NOVA AUTOBUSNA PRUGA

U prošlom broju našeg lista izišao je kratak napis o otvaranju nove autobusne pruge koja će saobraćati gradom povezujući ujedno obližnja naselja. Svakako jedna značajna novina, koju su pozdravili osobito oni građani koji stanuju na periferiji grada (Ražine, Mandalina, Crnica). U pomenutom napisu bilo je objavljeno da će se pruga otvoriti 1. XI. o. g. Međutim, kako saznajemo, gradsko autotransportno poduzeće je već ovih dana započelo saobraćati na relaciji Tromilja-Poljana-Ražine — no više u vidu jedne probne vožnje. U svakom slučaju trebalo je putem javnog oglasa upoznati građanstvo o redu same vožnje (pravac, vrijeme polaska i sl.), jer se ono s punim pravom pita zašto to nije dosad učinjeno.

KAD SE POVRŠNO RADI

Nedavno je završeno polaganje kocki na gornjem dijelu puta koji vodi prema gimnaziji. Građani, koji tuda prolaze, primorani su da svu pažnju posvete ne bi li zapeli o kocke, koje strše nad površinom. Na nekim mjestima, čak staviše, ima i većih rupa, a negdje se pak te kocke mogu bez većeg napora i podignuti. Nije li to nemarnost od strane onoga kome je povjerena dužnost da taj put uredi onako kako treba. Stoga je potrebno i stoga pozvati i na odgovornost s tim, da nadoknadi počinjenu štetu.

VIŠE BRIGE U JAVNOJ RASVJETI

Cesto se pisalo o slaboj rasvjeti nekih gradskih ulica i trgova. To ovoga puta opet činimo, ma da je u tom pogledu do danas postignut samo relativan uspjeh. Još su uvijek neke ulice nedovoljno osvijetljene. Uzgred ćemo spomenuti samo neke: donji dio ulice I. Ribara, Jurja Dalmatinca, XIX. divizije, Trg oslobođenja, obala ispred ribarnice i dr. I postavljane novih svjetiljki u pojedinim ulicama često se nemarno obavlja. Nadalje kupola katedrale, koja je ovog ljeta osvijetljena, posljednjih dana se skoro i ne vidi s morske strane, jer se jedna od svjetiljki ugasila, a da mjerodavna ustanova nije našla za shodno da je zamijeni novom.

— omlkron —

OBAVIJEST

Obzirom na mnogobrojne zdravstvene akcije na području grada i kotara, Kotarski odbor Crvenog križa odlučio je produžiti »Tjedan Crvenog križa« do zaključno 8. XI. o. g.

Kotarski odbor Crvenog križa
Šibenik

ŠIBENIK

KROZ TJEDAN

Kazalište

CETVRTAK, 29. X. — I LOVE YOU (JA te ljubim) — premijera komedije od R. Niewiarowicza-a.

SUBOTA, 30. X. — I LOVE YOU — premijera komedije od R. Niewiarowicza-a.

NEDJELJA, 1. XI. — SILVA — opereta od E. Kalmana. U glavnim ulogama nastupaju M. Krušlin i B. Belamarić. Početak predstava u 20 sati.

Kinematografi

TESLA: premijera američkog filma — ZADATAK BRODA »MAGRE KVINDE« — Dodatak: Filmske novosti br. 40. (28. X.—2. XI.)

Premijera njemačkog filma — SRCE LAŽNO KUĆA — Dodatak: Filmske novosti br. 41. (3.—8. XI.)

SLOBODA: američki film — OSVETA JEDNE ŽENE — Dodatak: Zeleno zlato. (do 29. X.) Premijera američkog filma — TO JE MOJ SIN — Dodatak: Ruke k sebi (30. X.—5. XI.)

Dežurna ljekarna

Službu vrši I. narodna ljekarna — ulica Božidara Petranovića.

Iz matičnog ureda

RODENI
Srđan, sin Zvonimira i Gordane Belamarić; Ljubomir, sin Marka i Bosiljke Tomasić;

Lenka, kći Gović Krte i Svetinke Tanfara; Zoran, sin Zdenke Sorić; Jere, sin Ante i Milke Cobanov; Boro, sin Anastasa i Antule Ivanovski; Davor, sin Henrika i Frane Luša; Davorka, kći Ante i Gabrijele Petrina; Ante sin Stjepana i Karnele Burić; Meri, kći Milivoja i Zene Bašić; Jagoda, kći Marka i Nede Kovak; Perica, sin Dane i Marice Elez; Darija, kći Jakova i Milke Mišura; Milan, sin Ivana i Jelice Marinov; Dragomir, sin Spire i Antule Grgas-Bile; Nikica, sin Krste i Marije Jankovski; Emilijana, kći Ante i Petrovke Bolanča; Jadranko, sin Berislava i Marije Turčinov i Dragan, sin Branka i Kate Subašić.

VJENČANI

Turk Franjo, vodnik JRM — Ninić Anka, domaćica; Drača Rade, stražar — Jurjević Darinka, čistačica; Grbelja Vice, priučeni elektromonter — Mikulandrija Milena, domaćica; Juras Niko, transp. radnik — Krnić Marica r. Mandić, domaćica i Srzentić Ante, major JRM — Juras Vjera, učenica.

UMRLI

Burić Ante Stipin, star 2 dana; Barić Marija Ivanova, stara 1 god.; Alviž Jelenka Josina, stara 1 god.; Perak Mladen Nikolin, star 8 mj.; Stojanović Milka, stara 1 god.; Dragojević Niko Petrov, star 5 god. i Sarić Mirko pok. Petra, star 42 god.

„Gradski magazin“ — Šibenik

RASPIŠUJE

II. (skraćeno) JAVNO NADMETANJE

ZA IZVRŠENJE RADOVA U PRODAVAONICI TEKSTILA
BROJ 3 (ex VUKOREPA)

Predračunska svota iznosi	1.769.780 dinara
Na koji iznos otpada na: zidarske radove	562.000 dinara
stolarske radove	1.160.000 dinara
bojadisarske radove	47.780 dinara

UVJETI, PREDRAČUN I NACRTI MOGU SE VIDJETI SVAKOG DANA OD 7 DO 14 SATI KOD UPRAVE PODUZEĆA.

NADMETANJE CE SE IZVRŠITI DANA 11. XI. 1953. GOD. U 10 SATI U PROSTORIJAMA UPRAVE PODUZEĆA.

NADMETANJE SE VRŠI U VEZI UREDBE I PRAVILNIKA (NARODNE NOVINE BROJ 59—1952. I BROJA 3—1953.)

TJEDAN CRVENOG KRIŽA

O TRANSFUZIJI KRVI

(Nastavak s 1. strane)

Tek otkrićem krvotoka 1628. transfuzija krvi dobija nov polet i sve češće se prave pokušaji da se prenece krv sa čovjeka na čovjeka. Tim problemom bavili su se tada ne samo liječnici već i astronomi, matematičari, fizičari čak i slikari što je dokaz da je taj problem obuzeo sve duhove, koji su se bavili bilo kakvom naukom.

Francuski matematičar i fiziolog Denis uspješno je izvršio koncem XVII. st. transfuziju teletke krvi čovjeku, ali poslije druge transfuzije bolesnik je umro. Profesori medicinskog fakulteta u Parizu ustali su protiv Denisa i isposlovali su donošenje zakona o zabrani te vrste operacije. Kao posljedica toga u cijeloj Evropi pada interes za transfuziju krvi.

Početkom XIX. stojeća ponovno oživljava interes za taj problem, te londonski ginekolog Blandel prvi je 1819. izveo direktnu transfuziju krvi sa čovjeka na čovjeka.

Pokazalo se, međutim, da čak i male količine i ljudske krvi mogu biti opasne za primaoca i isto onako kao i prijenos životinjske krvi, dok u drugim slučajevima primalac odlično podnosi krv neke druge osobe u velikim količinama i da ga ona spasi od sigurne smrti. Bilo je jasno da kod raznih osoba postoje srodnost krvi i da se samo davanjem takove srodne krvi može postići pun uspjeh, dok se u protivnom slučaju može doživjeti neuspjeh pa čak i katastrofa.

Tek Landsteinerovim otkrićem krvnih grupa 1900. g. transfuzija krvi dobiva naučnu osnovu i prestaje opasnost od transfuzije. Danas mi možemo već u naprijed odrediti da li jedna krv podnaša drugu ili ne. Kod svih ljudi u svijetu postoje četiri krvne grupe, koje se međusobno razlikuju. Grupe označujemo sa O, A, B, AB.

Tek u I. svjetskom ratu transfuzija se počima sve više primjenjivati, i tada već vidimo i prve početke konzerviranja krvi.

Nakon otkrića krvnih grupa transfuzija nije više bila obični pokus, čiji uspjeh je zavisio od slučajnog sretnog davaoca krvi. Krv se pretaka (transfundira) od čovjeka na čovjeka pomoću raznih aparata. Poznato je da se krv zgruša čim izide iz žile. God. 1914. uklonjen je i taj nedostatak. Pronađeno je sredstvo t. j. rastopina natrium citricum, koja nije štetna po zdravlje a koja dodana krvi u malim količinama sprječava njeno zgrušavanje. Takovu krv nazivamo konzerviranom krvlju, jer potpuno sadržava sva svojstva svježe krvi, a sačuvana na temperaturi od 4—8 stupanja C može da se učuva za 15 do 20 dana i da u tome roku bude upotrebljena.

Američki Crv. križ počima već u svibnju 1941. skupljati krv i stotine hiljada građana daju već te godine besplatno svoju krv. Od ljeta 1944. do konca rata poslano je iz SAD na sve frontove preko 300000 l krvi. U bitci kod El Alameina svaki deseti ranjenik dobiva prosječno preko jedne l krvi.

Kod savezničkih armija primjenjivala se isključivo konzervirana krv u ogromnim količinama na taj način, što je pozadina snabdijevala front, dok su fašističke upotrebljavale pretežno direktnu transfuziju, te su zbog toga formirali pojedine operative jedinice od ljudstva iste krvne grupe da bi na taj način olakšali biranje davalaca.

Transfuziju krvi dajemo u prvom redu kod iskrvavljenja bilo kakve vrsti n. pr. nakon ranjavanja ili kod krvarenja u slučaju bolesti (čir na želucu), ali se danas daju transfuzija kod

čitavog niza drugih bolesti; slabom bolesniku, prije, za vrijeme i iza operacije; zatim kod mnogih krvnih bolesti. Ukratko danas se ne može zamisliti moderna medicina bez široke upotrebe transfuzije krvi. Transfuzije krvi veoma dobro skraćuje bolovanje i oporavak iz bolesti.

Pita se sada otkuda nabaviti toliko krvi. U većini slučajeva dajuju kontrolirani zdravi davaoci krvi, a od drugih izvora moramo spomenuti bolesnike kojima je potrebno vaditi krv na pr. onima sa visokim tlakom.

Do ovoga rata t. j. do primjene konzervirane krvi samo neke zemlje imale su bolju službu davalaca krvi (Engleska, SSSR, Francuska) dok su druge zemlje organizaciju ove službe prepustile samim bolnicama i takav način organizacije još uvijek postoji u nekim zemljama. Danas u svijetu država i Crveni križ isključivo vodi brigu za organizaciju davalaca krvi. Uspjeh organizacije zavisi od uslova pod kojim radi služba transfuzije krvi, od mentaliteta građana i od popularnosti službe davalaca. Ako se uporede rezultati rada sa stranim zemljama vidimo da su zemlje u kojima je Crv. križ organizirao službu davalaca imale najbolji uspjeh. Tako n. pr. holandska služba transfuzije krvi ima preko 100.000 davalaca, a službom rukovodi isključivo Crv. križ. U cilju propagande za registriranje davalaca moraju se iskoristiti sve mogućnosti: specijalni plakati, pozivnice, letci, brošure, radio, specijalni filmovi, a moderno zdravstveno prosvječavanje mora se proširiti i na problem transfuzije. Ovakav način obavještavanja široke javnosti o službi davalaca učinio je davanje krvi u nekim zemljama tako popularnim da se ono zaita smatra plemenitim aktom i dužnošću svakog građanina. U svim zemljama svijeta davaoci krvi imaju značku, koju s ponosom nose na svojim grudima, a istaknutiji davaoci dobivaju i posebne značke i odlikovanja. Svaki liječnik, svaki zdravstveni aktivista, svaki prosvjetni radnik, rukovodilac, mora postati propagator nacionalne službe transfuzije krvi i sudjelovati u narodnom prosvječavanju pa i primjerom pokazati, dajući svoju krv.

U našoj zemlji organizacija službe davalaca krvi nije još uzela takve razmjere kao u drugim zemljama. Djelatnost svake nacionalne službe transfuzije krvi moguća je jedino uz aktivno učešće širokih narodnih masa. Samo, ako velik broj građana sa visokom svijesti za zajednicu, daje besplatno i redovito svoju krv, moguće je djelovanje ove službe. Jedino se tako može osigurati transfuzija svakome kome je potrebna. Današnji stepen raz-

vitka upotrebe transfuzije krvi pokazuje jasno da se broj davalaca krvi mora mnogostruko povećati i da znatan broj pučanstva mora biti među davaocima. Davaoci su dobrovoljci. Davaoče treba birati po dobi starosti. Najbolje podnose davanje krvi osobe između 20-te i 40-te godine. Međutim sve zemlje na svijetu uzimaju krv od 18-te do 65-te godine. U jednom davanju uzima se obično od 250—500 ccm. Po zdrav organizam nema nikakve štete i nadoknađivanje izgubljene krvi odvija se u vrlo kratkom roku. Opetovano davanje krvi radi se u intervalima od 2—6 mjeseci. Nijesu rijetki davaoci krvi koji su dali i 20 l, poznati su slučajevi i po 50 l a da pri tome nijesu primjećene ni najmanje štetne posljedice po zdravlje dotičnog davaoca. Poznat je slučaj nekog Nijemca koji je u pedeset godina dao 520 l krvi i omogućio 1300 transfuzija bez ikakve štete po zdravlje.

Iako žene lakše podnose davanje krvi negoli muškarci, to su ipak zgodniji muškarci kao davaoci zbog toga što žene teže nadoknađuju krv, budući one redovitim menstruacijom već gube izvjesnu količinu krvi. Davaoci krvi moraju biti u svakom slučaju potpuno zdravi ljudi i prije uzimanja krvi njih se mora detaljno pregledati a osobito se mora posvetiti pažnja pregledu krvi i pregledu na krvne bolesti (sifilis, malarija). Alkoholizari ne smiju biti davaoci krvi, jer je njihov aparat za stvaranje nove krvi gotovo uvijek poremećen. Samo davanje krvi je bolno kao obična injekcija, a iza davanja nije potrebit čak ni nikakav odmor te davaoci u većini slučajeva nastavljaju odmah svoj posao.

Vaša krv spasava život drugoga a krv drugoga spasava vaš život. Budite i vi jedan od mnogih dobročinitelja. Prijavite se kao dobrovoljni davalac krvi neposredno Odboru Crv. križa grada i kotara, koji će vas uputiti na pregled i utvrđivanje krvne grupe, što je važno i za vas, ako budete trebali hitnu pomoć.

Svakom čovjeku u slučaju bolesti ili nesreće može biti hitno potrebna tuđa krv, ali nije dovoljno samo primiti nego se mora i davati. Možda će krv, koju budete dali, biti upotrebljena baš za nekoga od vaših najbližih. Organizacija Crv. križa će kod nas aktivno sudjelovati pri prikupljanju dobrovoljnih davalaca krvi, pa stoga apeliramo na sve da se u najvećem broju prijavu kao dobrovoljni davaoci, jer je to naša čovječanska i patriotska dužnost i time ćemo pokazati naš visoki etički smisao pomagajući bližnjemu.

Dr. J. Pasini

Uslovi za razvoj turizma na otoku Prviću

Nedavno je u »Sibenskom listu« objavljeno nekoliko članaka o uslovima za razvoj turizma u našem gradu i kotaru. Tom prilikom su spominjana razna mjesta na kotaru, ali o otoku Prviću nije se čulo, premda Prvić Luka i Sepurina imaju uslova za razviti turizma.

Oba mjesta nalaze se u neposrednoj blizini Šibenika sa kojim svakodnevno imaju parobrodarsku vezu. Na otoku, koji obiluje prirodnim ljepotama, vladaju blaga klima, a pjeskovite uvale od kojih je najpoznatija Trstevice, veoma su prikladne kako za kupanje, tako i za sunčanje. Na nekoliko mjesta u Sepurinama dvadesetogodišnja borova šuma pruža turistima prijatnu hladovinu u vrijeme ljetne žege. Tu je i Dom kulture u kojem se mogu održavati raznovrsne priredbe, a čitaonica je op-

skrbljena priličnim brojem knjižica domaćih i stranih pisaca. U Sepurinama postoje brojne sportske jedinice i uredni čamci koji će vrlo dobro doći ljubiteljima ribolova. Ne smije se zaboraviti da je područje Prvića bogato svakovrsnom ribom. Bez električnog osvjetljenja ne može se ni zamisliti turizam, a uskoro će i ono biti uvedeno u oba mjesta na otoku. Za razvitak turizma bilo bi nužno potrebno u Sepurinama urediti jedno konačište i restoran.

U mjestu je nedavno osnovan inicijativni odbor, koji će izvršiti potrebne pripreme za osnivanje turističkog društva. Ono će u prvom redu propagirati turizam i raditi na uredjenju i uljepšavanju mjesta.

Mate Mišurao

IZ SPORTSKOG ŽIVOTA

Šibeniku je nužno potrebna atletska staza

Kad pogledamo kakovi su uslovi u gradu za razvitak raznih sportskih grana, onda vidimo da su oni veoma slabi. Jedino se u povoljnijem položaju nalaze sportovi na vodi i to u prvom redu veslanje i jedrenje, dok ostalima nedostaju za rad i razvitak prikladni tereni.

Nogometno igralište, na pr., u Šibeniku daleko je od onoga kako bi ono trebalo biti. Što se tiče atletike, odbojke, košarke i DTO »Partizan« za njih ne postoje nikakvi tereni. Zar nije žalosno da grad ne može pružiti, bar donekle, prikladne sportske terene brojnoj omladini, koja bi se aktivno bavila u jednoj od spomenutih sportskih grana. Rad DTO »Partizan« upućen je na jednu prostoriju koja, iako prostrana, ne može pružiti ono što bi pružio sam teren. Omladina, koja tamo i vježba, željna je svježeg zraka, sunca i prostora. A sve to oni mogu naći vani na terenu.

Uzmimo, nadalje, primjer atletike. Ako igdje tražimo prikladan teren za tu sportsku granu u našoj zemlji obzirom na klimatske uslove, onda je to baš ovdje. Rad atletičarima omogućen je ovdje kroz cijelu godinu što je malo gdje u našoj zemlji.

Šibenik je dao i nekoliko poznatih imena našoj atletici. Na maloj stazi u Mandalini trčali su i postavljali rekorde Nikola Despot, Otenheimer, Cetinić i drugi u našem gradu postoji i mlada generacija sposobnih atletičara. To su Josip Lončarić, izraziti tip dugoprugaša, koji je u trci na jedan sat postigao vrijeme državnog rekorda, Paško Skarica talentirani trkač na srednjim prugama čiji su postignuti rezultati također zapaženi i Vuletić također talentirani srednjoprugaš. Dakle, u našem gradu postoji solidan materijal i oko te jake ekipe nesumnjivo bi se kroz kratko vrijeme okupila brojna omladina, koja voli atletiku. Ali, da bi se to postiglo odnosno da bi se atletika razvila u gradu, potreban je teren, potrebna je atletska staza.

Grupno prvenstvo Dalmacije

Druga pobjeda SOSK-a

SKRADIN — U nedjelju 25. o. mj. odigrana je pred oko 300 gledalaca nogometna utakmica za grupno prvenstvo Dalmacije između domaćeg SOSK-a i šibenskog »Jadrana«, koja je završila zasluženom pobjedom domaćih, s rezultatom 1:0 (0:0). Domaći su od sredine prvog poluvremena igrali bez svog vratara Petrovića I., kojeg je, zbog nesportskog ponašanja, zajedno s igračem »Jadrana« Čalom sudac potpuno ispravno udaljio iz igre. Poslije ovoga došlo je do nereda na igralištu, ali se ubrzo sve stišalo i igra je nastavljena u drugarskom tonu. To je bila prava borba za bodove, koja je obilovala uzbuđljivim situacijama pred oba gola. Prvo poluvrijeme završeno je bez zgoditaka. Sredinom drugog poluvremena Colović s lijeve strane ostrim udarcem po zemlji iznenaduje Gašića i postiže jedini zgoditak utakmice. Najbolja dva igrača na terenu, bila su oba centarhalfa, a ujedno i kapetani momčadi Čvrljak i Tikulin. Još su se istakli Colović, Zura i Skender II. kod Soška, a Markušek, Karadole i Grbac kod »Jadrana«. Pomagač Verović je vrlo uspješno čuvao svoja vrata. Sudio je dobro Vujić iz Šibenika. — Pobjednička momčad igrala je u sastavu: Petrović I. (Verović), Marasović, Baranović, Verović, Čvrljak, Zura, Bačić I., Bačić II., Paić, Skender II., Colović.

M. B.

Već dugo se govori o izgradnji atletske staze u Šibeniku. Dolazio je i stručnjak iz Zagreba ing. Đelfin, osiguran je i kredit, ali atletska staza nije napravljena. Možda bi netko mogao da u našem listu iznese zašto nije?

Krajnje je vrijeme da se, kao što se govori, započne sa preuređenjem nogometnog igrališta na Šubičevcu s tim, da se izgradi i atletska staza. Ti radovi ne bi bili zamašni. Za tri mjeseca mogli bi biti izvršeni a da se pri tome ne prekida održavanje nogometnih priredbi. Potrebno je samo provesti solidnu organizaciju.

Kad bi se sadašnje igralište povuklo za oko 20 m prema jugu, tada bi na sjeveru dobili velik prostor za odbojku i košarku, a oko igrališta bi se moglo u kratko vrijeme izgraditi toliko potrebna atletska staza. Kad bi odgovorni faktori u gradu vodili o tome računa, onda bi današnje igralište pružalo sasvim drugu sliku. Naime, ono bi ne samo po imenu već i praktično bio stadion. U koliko bi raspolagali dobrim atletskim borilištem, njega

bi u zimskom periodu koristili i naši vrhunski atletičari što bi nesumnjivo pridonijelo snažnom razvitku atletike u našem gradu.

Potrebno je istaknuti da u gradu postoji novoosnovano sportsko društvo »Galeb« Tvornice lakih metala »Boris Kidrič«, koje je nedavno donijelo odluku da će dati punu podršku atletskoj sekciji, koja će obuhvatiti atletičare našeg grada. Pohvalno je, da uprava poduzeća i sindikalna podružnica tvornice lakih metala pokazuju veliko razumijevanje za svoje sportsko društvo. Potrebno bi bilo da kako odgovorni faktori u gradu, tako i ostala naša poduzeća pridonesu svoj udio u izgradnji uzornog atletskog terena, kojim će se u slobodno vrijeme služiti naši radni ljudi.

Po čitavoj našoj zemlji podižu se sportski tereni. Gradovi Pula, Rijeka i Zadar posjeduju dobro uređena atletska borilišta, a Split podiže moderan atletski stadion. Ne dozvolimo da i naš Šibenik u tome zaostane.

Josip Lončarić

U V. kolu II. savezne lige

Snažan otpor u Zagrebu

Zagreb - Igralište »Zagreba«. Gledalaca 4.500. Vrijeme oblačno. teren pogodan za igru. Sudac Mikulan iz Zagreba.

Strijelci: Medved u 3. minuti, Cvetan u 17. i Joksimović u 66. za »Zagreb«, a Tedling u 32. minuti za »Šibenik«.

Zagreb: Arneri, Vidošević, Dužavčić, Santek, Klaić, Petrić, Benčić, Medved, Jagodić, Cvetan, Joksimović. Trener Benčić.

Šibenik: Bašić, Iljadica, Jelenković, Blažević, Erak II., Tambača, Cvitanić, Erak I., Zorić, Tedling, Friganović. Trener Paviša.

Momčad »Šibenika« doživjela je svoj drugi poraz u ovom prvenstvu. Ovoga puta imala je za protivnika solidnu momčad »Zagreba« čiji je najbolji dio bila obrana. »Šibenik« se tehnički boljoj ekipi uspio suprostaviti poštivovnom i borbenom igrom. Iako je nastupio sa tri rezerve, ipak je pružio žilav otpor. I ovdje je obrana bila bolji dio tima.

Odmah u početku igre »Zagreb« izvodi nekoliko navala i u 3. minuti preko Medveda postiže prvi zgoditak. Igrači »Šibenika« tek povremeno, ali neopasno vrše prodore prema vratima Arnerija. Na drugi zgoditak se nije dugo čekalo. U 17. minuti »Zagreb« preko lijeve strane izvodi opasan prodor i lopta, koju je uputio Cvetan, pogađa mrežu. Ovaj posljednji zgoditak Bašić je mogao obraniti. Do odmora Tedling je u dva navrata tukao slobodan udarac, koji se odbija o gustu obranu igrača »Zagreba«.

U nastavku igre »Šibenik« mijenja sastav navale u toliko što Cvitanić prelazi na mjesto srednjeg napadača, a Zorić na desno krilo. Ova promjena bila je veoma korisna, jer su igrači »Šibenika« sve do 25. minute ovog dijela bili premoćnija momčad. Tako je u 5. minuti poslije jednog brzog prodora Zorić imao priliku da postigne zgoditak, no

u posljednjem času vratar Arneri skrenuo je loptu u drugom smjeru. No ipak je u 17. minuti i ta premoć realizirana zgoditkom koji je postigao Tedling. Naime, Cvitanić je loptu ubacio u sredinu i kratko odbijenu loptu od strane Vidoševića Tedling je plasirao u desni kut. Kada je svatko očekivao da će doći do izjednačenja, Joksimović je iz jedne neopasne situacije uputio loptu prema голу i ona je, iznenadivši Bašića, otsjela u mrežu. Do kraja igre s obje strane izmjenjivale su se navale koje su ostale bez rezultata.

Kod »Zagreba« najbolji su bili Dužavčić, Santek i Vidošević, a kod »Šibenika« Jelenković, Erak II., Tambača i Tedling.

Kroz čitav tok igre a naročito u drugom poluvremenu publika je na istočnom stajanjuzdušno bodrila igrače »Šibenika«.

Sudac Mikulan vodio je ovaj susret dobro.

Tablica

VELEŽ	5	4	0	1	16:7	8
MACVA	5	3	1	1	13:4	7
ZAGREB	5	3	1	1	12:5	7
BUDUČNOST	5	3	1	1	7:7	7
LOVČEN	5	2	2	1	7:5	6
ŠIBENIK	5	1	2	2	4:8	4
BORAC	5	1	3	6	13:3	3
ZELJEZNIČAR	4	1	0	3	10:11	2
NAPREDAK	4	1	0	3	3:7	2
BRANIK	5	1	0	4	5:16	2

U V. kolu II. savezne lige postignuti su ovi rezultati: Zagreb — Šibenik 3:1 (2:0), Borac — Budućnost 1:1 (1:0), Lovčen — Branik 3:0 (1:0) i Mačva — Velež 2:0 (2:0). Zaostala utakmica ovog kola između »Zeljezničara« i »Napretka« odigrat će se 8. studenoga u Sarajevu.

»SIBENSKI LIST«

organ Socijalističkog saveza radnog naroda za grad i kotar Šibenik
Uredništvo, štamparsko poduzeće »Stampa«
Glavni i odgovorni urednik

NIKOLA BEGO

Tekući račun: Narodna banka Šibenik broj 531—T—292

Rukopisi se ne vraćaju.
Pretpлата za tri mjeseca Din. 84.—, za pola godine Din. 168.—, za godinu Din. 336.—.

U Zadru pobjeda juniora »Šibenika«

U srijedu 21. ov. m. odigrana je u Zadru utakmica za juniorsko prvenstvo Dalmacije između »Zadra« i »Šibenika«. Pobjedio je »Šibenik« s rezultatom 2:1. Zgoditke su postigli Perak i Spahija, a za »Zadar« desno krilo. Pobjednička momčad nastupila je u ovom sastavu: Nikolić, Pažanin, Bumbak, Bujas, Brajković, Bašić, Šupe, Mikulandra, Spahija, Perak i Radić.